ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΑΤΕ ΜΕ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΝ "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΝΗ„ ΟΣΟΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΜΙΑΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΗΝΩΜΕΝΗΝ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΕΘΝΟΚΤΟΝΟΝ ΔΙΧΑΣΜΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ | ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1936 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. Θ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΟΣ

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ

Ὁ τόπος περιῆλθεν εἰς ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν ἀδιέξοδον. Αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἀπετέλεσαν λύσιν, ἀλλὰ περιέπλεξαν ἀκόμη περισσότερον τὴν κατάστασιν. Αἱ πολιτικαὶ παρατάξεις — ἀποδειχθεῖσαι διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τῆς ἀδυναμίας των, ὅπως μεταβάλλουν τὴν ἀριθμητικὴν (καὶ ποιοτικὴν) πρὸς ἀλλήλας σχέσιν των — ζητοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ ἀδιεξόδου. Δὲν ζητοῦν νὰ τὸ λύσουν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλευθοῦν. Οἱ φιλελεύθεροι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν, ὅτι ἀνώνυμοι παράγοντες καὶ ἀφανεῖς δυνάμεις — δυνάμεις, τὰς ὁποίας αὐτοὶ πρῶτοι εἰσήγαγον διὰ τῆς ὀπισθίας τοῦ κράτους θύρας εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωὴν — ἀποκλείουν τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνάθεσιν τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς, προσποιοῦνται μεγαλοφώνως καὶ μὲ πατριωτικὰς χειρονομίας τοὺς διαλλακτικούς, ἀποσιωποῦν τὰ συνθήματα τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἀνταποδόσεως, μὲ τὰ ὁποῖα κατῆλθον εἰς τὰς ἐκλογάς, ὑποβαλόντες οὕτω εἰς ψυχολογικὴν νοθείαν τὸ φρόνημα τῶν ἀφελῶν ἐκλογέων των, ζητοῦν συνεργασίαν, συνασπισμοὺς καὶ οἰκουμενικάς, θὰ ἐμφανισθοῦν δὲ αὔριον, ὅταν ἀποτύχῃ ἡ ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἀποτυχίαν καταδικασμένη προσπάθεια συνεργασίας, ἀθῷοι τοῦ αἵματος. Θὰ ἐμφανισθοῦν ἀθῷοι, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα ζητοῦν σήμερον συνεργασίαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κατορθώσουν — ἀφ' οὗ θὰ ἔχουν συγκυβερνήσει ἐπί τι χρονικὸν διάστημα μετὰ τῶν ἀντιβενιζελικῶν τὸ κράτος — νὰ διεκδικήσουν εἰς τὴν πρώτην εὐνοϊκὴν δι' αὐτοὺς εὐκαιρίαν τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς ὑπὲρ ἑαυτῶν.

Οἱ λαϊκοὶ βιάζονται περισσότερον. Ἐν ᾧ ἀπεδοκιμάσθησαν ὡς «κόμμα» ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁμιλοῦν καὶ ἐν ὀνόματι ἐκείνων, ἐναντίον τῶν ὁποίων κατῆλθον εἰς τὰς ἐκλογάς, ὁμιλοῦν καὶ ἐν ὀνόματι ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καθῃρέθησαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ ἐξηυτελίσθησαν, ἐνεθυμήθησαν καὶ πάλιν — μετεκλογικῶς ὅμως — τὴν κοινότητα ὅλων τῶν ἀντιβενιζελικῶν καὶ ζητοῦν, ὅπως ἀνατεθῇ ἀμέσως εἰς αὐτοὺς ἡ διάλυσις τῆς βουλῆς καὶ ἡ διενέργεια νέων ἐκλογῶν. Ἐκλογῶν μὲ πλειοψηφικόν! Διατί; Διότι ἁπλούστατα γνωρίζουν — ὅπως γνωρίζουν καὶ οἱ βενιζελικοί, οἱ ὁποῖοι ἐπιφυλάσσονται νὰ ζητήσουν αὔριον τὸ ἴδιον — γνωρίζουν, ὅτι μόνον διὰ μέσων τεχνητῶν καὶ διὰ τοῦ ψεύδους εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικρατήσουν! Ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ κράτος ὡς ὑπερκομματικὴν ἔννοιαν, ἀδιαφοροῦντες καὶ διὰ τὴν ἀληθῆ «λαϊκὴν κυριαρχίαν», ζητοῦν ἐκλογὰς μὲ πλειοψηφικόν, ζητοῦν δὲ νὰ διενεργήσουν τὰς ἐκλογὰς οἱ ἴδιοι, ἂν καὶ βλέπουν, ὅτι δὲν ἔχουν τὴν πανελλήνιον πλειοψηφίαν. Τόσον ὁ βενιζελισμός, ὅσον καὶ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς (λαμβανόμενος, παρὰ τὰς μεγάλας ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις του, ὡς σύνολον) δὲν ἐκπροσωποῦν — ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ — παρὰ μόνον μειονότητα λαϊκήν· καὶ ὅμως ζητοῦν, στραγγαλίζοντες τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, νὰ μεταμορφωθοῦν εἰς ἀπόλυτον κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν διὰ τῆς τεχνητῆς μεθόδου τοῦ πλειοψηφικοῦ. Ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς ἀρκεῖ τὸ πρόσχημα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἀδιαφοροῦν, ἐὰν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καταρρακώνουν τὴν ἔννοιαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἔννοιαν, ἡ ὁποία διατηρεῖ — παρ' ὅλα τὰ μειονεκτήματά της — τὸ κῦρος της μόνον, ἐφ' ὅσον συνιστᾷ θεσμὸν δημοκρατικὸν καὶ ὄχι θεσμὸν ὀλιγαρχικόν, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ διερμηνεύει ἀληθῶς καὶ ὄχι ψευδῶς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Τί ἐνδιαφέρουν ὅμως τὰς δύο παρατάξεις ὅλαι αὐταὶ αἱ θεωρίαι; Συνταγματικὰ δόγματα, πολιτικοὶ θεσμοί, ἐκλογικὰ συστήματα, αὐτὰ εἶνε ἁπλῶς μέσα πρὸς ἐπικράτησιν, εἶνε σεβαστὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετοῦν τὸ κόμμα. Διότι μόνον κόμματα ὑπάρχουν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα! Κράτος δὲν ὑπάρχει! Μόνον κόμματα! Μήπως θέλουν οἱ ἀναγνῶσται νὰ μάθουν, μήπως θέλουν ἐπὶ τέλους οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς νὰ πληροφορηθοῦν, πότε ὑπάρχει κράτος; Ἐὰν θέλουν, ἂς ἀκούσουν, ἂς ἐντραποῦν διὰ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν εἶχον μέχρι τοῦδε περὶ κράτους, ἂς καταδικάσουν τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐφρόντισαν νὰ διαστρεβλώσουν τὴν πολιτειακήν των συνείδησιν καὶ ἂς πράξουν αὔριον, ὅταν θὰ κληθοῦν ἐκ νέου εἰς τὰς ἐκλογάς, τὸ καθῆκον των.

Κράτος ὑπάρχει, ὅταν ὁ πολίτης χρησιμοποιῇ τὸ κόμμα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ διευκολύνεται ἡ ἐπαφὴ τῆς συνειδήσεώς του πρὸς τὸ πολιτειακὸν σύνολον. Τί σημαίνει αὐτό; Ἡ στοιχειώδης σκέψις, τὴν ὁποίαν διετύπωσα ἀνωτέρω καὶ ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ἐπεξηγήσεως μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, σημαίνει, ὅτι τὸ κόμμα εἶνε μέσον καὶ ὄχι σκοπός, ὅτι τὰ κόμματα — ὅπου ὑπάρχει κράτος ἀληθινὸν — δὲν ἀγωνίζονται καὶ δὲν κατέρχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ μετροῦν, κατὰ τὴν νεοελληνικὴν φρασεολογίαν, τὰς δυνάμεις των, διὰ νὰ ἱκανοποιοῦν δηλαδὴ πείσματα, πάθη, φιλοτιμίας καὶ συμφέροντα, ἀλλ' ἀγωνίζονται διὰ νὰ συμβάλουν μὲ οἱανδήποτε ἀναλογίαν δυνάμεων εἰς τὸν σχηματισμὸν πολιτειακῆς βουλήσεως διερμηνευούσης τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ ὡς συνόλου! Μήπως εἶνε καὶ αἱ φράσεις αὐταὶ δύσκολοι; Ἂς σκεφθῇ ὁ ἀναγνώστης ὡς Ἕλλην καὶ τότε δὲν θὰ ὑπάρξῃ δυσκολία εἰς τὴν κατανόησιν.

Κράτος ὑπάρχει, ὅταν ὑπάρχῃ συνέχεια — ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρα συνέχεια — συστημάτων, θεσμῶν, ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων. Ὅταν τὰ κόμματα ἀλλάζουν τὰ ἐκλογικὰ συστήματα ἀναλόγως τοῦ ἑκάστοτε συμφέροντός των, ὅταν ὑπάρχουν παρατάξεις, αἱ ὁποῖαι, χωρὶς νὰ ἔχουν ἰδιαιτέραν τινὰ κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἰδεολογίαν, ἀγωνίζονται διὰ νὰ ἀνατρέπῃ ἡ μία ὅσα ἡ ἄλλη ἔπραξε, διὰ νὰ ἱκανοποιῇ ἡ μία ὅσα πρόσωπα καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα ἔβλαψεν ἡ ἄλλη, διὰ νὰ ἀκολουθοῦν δὲ ἀμφότεραι, ἀνατρέπουσαι τὰ πάντα, τὰ αὐτὰ κομματικὰ συστήματα, τὰς αὐτὰς ἠθικὰς μεθόδους, ὅταν συμβαίνουν αὐτὰ — καὶ ἄλλα πολὺ χειρότερα, τὰ ὁποῖα δὲν περιγράφονται — τότε ὑπάρχει ὅ,τι ἄλλο θέλετε καὶ μόνον κράτος δὲν ὑπάρχει.

Κράτος ὑπάρχει, ὅταν λείπουν οἱ «παθόντες», οἱ διὰ πολιτικοὺς λόγους «ἐκκαθαρισθέντες», οἱ «ἀπότακτοι» καὶ οἱ εἰς βάρος αὐτῶν εὐνοούμενοι, προαγόμενοι καὶ διοριζόμενοι, ὅταν ὁ τεταγμένος, ὅπως ὑπηρετήσῃ ὡς δημόσιος λειτουργὸς τὸ κράτος, τὸ ὑπηρετῇ ὑφ' οἱονδήποτε κόμμα, χωρὶς νὰ ὑφίστανται αἱ ὑπηρεσίαι τὰς συνεπείας τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν, χωρὶς ἡ «ὁμοιογένεια» τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ στρατεύματος (δηλαδή... τῶν ἐπικρατούντων εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὸ στράτευμα στενῶν κύκλων) νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μονομερῆ βενιζελικὴν χθές, ἀντιβενιζελικὴν σήμερον, βενιζελικὴν αὔριον, ἀντιβενιζελικὴν μεθαύριον σύνθεσίν των! Αὐτὰ ὅλα εἶνε καιρὸς νὰ λείψουν! Καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ λείψουν διὰ νὰ ὑπάρξῃ πάλιν κράτος! Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπεφασίσαμεν — ὅσοι εἴχομεν νὰ θυσιάσωμεν καὶ ὄχι νὰ ἱκανοποιήσωμεν συμφέροντα — ἀπεφασίσαμεν, ἐν ὀνόματι τῆς ἰδέας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἰδέας τοῦ κράτους, νὰ διασχίσωμεν μὲ τὴν θέλησίν μας τὸ ἠθικὸν κενόν, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησαν αἱ παρατάξεις, νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν εἰς αὐτάς, καλοῦντες τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά μας! Δυστυχῶς ἡ ἀπήχησις, τὴν ὁποίαν εὗρεν ἡ πρόσκλησίς μας εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ, δὲν ὑπῆρξε μεγάλη, δὲν ὑπῆρξεν οὔτε τόση, ὅση θὰ ἔφθανε διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν φωνήν μας τὸ δικαίωμα νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς. Δὲν πειράζει ὅμως! Ἡμεῖς θὰ συνεχίσωμεν τὸν σκληρὸν ἀγῶνα μας. Ὡς βῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκουομένη ἡ φωνή μας, ὡς βῆμα σταθερώτερον ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς βουλῆς, θὰ χρησιμεύῃ ἡ ψυχή μας! Ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ τὴν ἐπικαλεσθῶμεν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δὲν δύνανται. Οἱ ἄλλοι τὴν ἐπώλησαν εἰς τὸ κόμμα καὶ δὲν τὴν διαθέτουν πλέον ἐλευθέραν. Δι' αὐτὸ τοὺς λείπει ὁ ἐνθουσιασμὸς ὅταν ὁμιλοῦν. Τοὺς λείπει ἡ πίστις, τοὺς λείπει ὁ πόνος, ὁ ὁποῖος προσδίδει ἦχον καὶ ὡραιότητα εἰς τὴν φωνήν, προσδίδει ὕψος εἰς τὸ ἀνάστημα καὶ λάμψιν εἰς τὸ βλέμμα. Ἐὰν συνέλθῃ ἡ βουλή, ἂς προσέξῃ ὁ λαὸς καὶ ἂς ἴδῃ, ποίους ἔστειλε νὰ ἐκπροσωπήσουν τὸ ἔθνος! Καὶ ὅσοι τυχὸν εἶνε καλοί, δεσμευόμενοι ἀπὸ τὰ κομματικὰ συμφέροντα δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικοινωνήσουν ἐλεύθεροι μὲ τὴν συνείδησίν των. Οἱ ἄλλοι — οἱ πολλοὶ — θὰ σιωποῦν ἢ θὰ ἐκβάλλουν ἀνάρθρους κραυγάς, θὰ εἶνε πρόθυμοι νὰ συμφωνοῦν εἰς πᾶσαν πρότασιν ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς, θὰ εἰσπράττουν ἀνελλιπῶς τὴν ἀποζημίωσίν των, θὰ λαμβάνουν προκαταβολικῶς τὰ γραμματόσημα τῆς τριμηνίας, θὰ ταξιδεύουν δωρεὰν καὶ ἔχει ὁ Θεός! Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν καὶ ἠθικὸν ἀδιέξοδον, τί τοὺς ἐνδιαφέρει; Ἀρκεῖ, ὅτι συντηροῦνται δι' αὐτοῦ. Ἀρκεῖ, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἀδιέξοδον διὰ τὰ ἀτομικά των συμφέροντα καὶ διὰ τοὺς πέντε - δέκα κομματικούς των παράγοντας, τῶν ὁποίων ἡ εἴσοδος εἰς τὰ ὑπουργεῖα θὰ ἐξασφαλισθῇ ὁπωσδήποτε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΟΥ κ. ΑΛ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ἐὰν εἶχε κανεὶς καλῆς πίστεως Ἕλλην καὶ τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν ὅτι, ὅπως διεκηρύξαμεν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, δὲν ἔχομεν τίποτε πλέον νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς παρατάξεις αἱ ὁποῖαι λυμαίνονται τὴν Ἑλλάδα, ἀνέλαβον ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰς ἀντιλήψεις μας αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁ Τύπος τῶν κομμάτων τούτων.

Ἀπὸ ἡμερῶν παρίσταται ὁ ἑλληνικὸς Λαός, ὁ ἀποδείξας δυστυχῶς ὅτι εἰδωλολατρικῶς ἔχεται ἀκόμη τῶν κομμάτων τούτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιπροσωπεύουν καμμίαν ἰδέαν, καμμίαν ἀρχήν, κανὲν ἰδεῶδες, θεατὴς ἀκόσμων θεαμάτων εἰς τὰ ὁποῖα δυστυχῶς συμμετέχει καὶ αὐτὴ ἡ ὑπηρεσιακὴ καὶ κατὰ τεκμήριον ἀκομμάτιστος Κυβέρνησις.

Ἀφοῦ ἡ προσοχὴ τῶν κομμάτων ἐστράφη πρῶτον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεγέντων ὀπαδῶν των — καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο κατεδείχθη πόσον βαθέως ἔχει εἰσδύσει ἡ διαφθορὰ τῶν χαρακτήρων, διότι ἀπεκαλύφθη ποῖος ἀγὼν καὶ ποῖαι μυστικαὶ συμμαχίαι διεξήχθησαν ἐντὸς τῶν συνδυασμῶν — ἐστράφη ἔπειτα εἰς τὸ δυνατὸν τοῦ σχηματισμοῦ ἐκ τῆς ἐκλεγείσης Βουλῆς βιωσίμου Κυβερνήσεως.

Καὶ ἐνῷ ὁ σκοπὸς τῆς ἀναλογικῆς ἦτο ἡ μὴ ἀνασύστασις τῶν δύο περιφήμων παρατάξεων, καὶ ἡ καταπράϋνσις τῶν κομματικῶν παθῶν, τοὐναντίον καταβάλλονται προσπάθειαι ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἀντιβενιζελικῶν, παρὰ τὰς μεταξύ των ὕβρεις καὶ τὴν ὑπὸ τῶν μὲν κατάργησιν τῶν δέ, νὰ συνεργασθοῦν καὶ πάλιν μὲ μόνον ἰδανικὸν ἐκεῖνο ποὺ ἀπὸ τῆς ὑπάρξεώς των ἔχουν, τὸν ἀντιβενιζελισμόν, τὸν ἐξοντωτικὸν κατὰ τοῦ βενιζελισμοῦ ἀγῶνα. Καὶ τὸ κύριον θέμα, περὶ τὸ ὁποῖον περιεστράφησαν ὅλοι οἱ ἔλεγχοι τῶν ἀρχηγῶν, ὅλη ἡ κενή, ταπεινή, ἐμπαθὴς καὶ ὑβριστικὴ ἀρθρογραφία τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τοῦ Τύπου, ὑπῆρξε τὸ λεγόμενον δῆθεν στρατιωτικὸν ζήτημα. Λέγομεν δῆθεν στρατιωτικόν, διότι τὸ ἀληθῶς ἐνδιαφέρον νὰ συζητηθῇ ζήτημα θὰ ἦτο ἡ ἀνυπαρξία ἀληθοῦς ἐθνικοῦ στρατοῦ, ἡ ὑλική, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχικὴ αὐτοῦ κατάπτωσις. Ἀλλὰ περὶ τούτου κανεὶς ἀληθῶς ἐκ τῶν κυρίων ἀρχηγῶν δὲν ὁμιλεῖ, διότι κανεὶς εἰλικρινῶς δὲν ἐνδιαφέρεται. Ἐνδιαφέρονται ὅμως πολὺ δι' ἐκεῖνο ποὺ αὐτοὶ ὀνομάζουν στρατιωτικὸν καὶ ποὺ δὲν εἶνε πράγματι εἰς τὰ μυαλά των, παρὰ καθαρῶς κομματικὸν διὰ τοὺς πλείστους πολιτικούς, ταπεινῶς συμφεροντολογικὸν διὰ τοὺς πλείστους στρατιωτικούς, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς παρασύρουν καὶ αὐτὰ τὰ ὑγιέστερα τοῦ Στρατοῦ στοιχεῖα. Ἂς ὁμιλήσω καθαρά, ἀδιαφορῶν ἐὰν ἀποκαλύπτω τὰ ἀληθῆ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐλατήρια.

Εἴδομεν τὰς τελευταίας ἡμέρας — καὶ ἐδῶ ἔγκειται ἡ κολοσσιαία τῆς νῦν Κυβερνήσεως εὐθύνη — ὑφυπουργοὺς καὶ ἀνωτάτους τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπισκέπτωνται πολιτικοὺς ἀρχηγούς, νὰ διερμηνεύουν εἰς αὐτοὺς τὰς γνώμας τῶν ἀξιωματικῶν, νὰ [illegible]

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

ΘΑ ΤΟΝ ΒΛΕΠΩΜΕΝ ΔΙΑΡΚΩΣ ΩΣ ΣΤΙΒΟΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ

ΕΑΝ ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΕΙΣ ΝΕΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Ἐπὶ ἡμέρας ἤδη πολλὰς ἀσχολεῖται καὶ πάλιν τὸ Πανελλήνιον περὶ τὸ Στρατιωτικὸν ζήτημα. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἂν εἶναι εἰς θέσιν ὁ Στρατὸς νὰ ἀντιμετωπίσῃ πάντα κίνδυνον στρεφόμενον κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τοιαῦται ζωτικαὶ συζητήσεις δὲν λαμβάνουν ποτὲ τοιαύτην ἔκτασιν εἰς τὸν μακάριον τοῦτον τόπον. Τὸ Στρατιωτικὸν ζήτημα συνίσταται σήμερον ἁπλῶς εἰς τὸ ἂν πρέπει νὰ ἐπανέλθουν καὶ πόσοι ἐκ τῶν ἀποταχθέντων ἀξιωματικῶν διὰ τὸ κίνημα τῆς 1 Μαρτίου.

Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν σύμπραξιν τῶν δύο ἀντιπάλων παρατάξεων διὰ τὸν σχηματισμὸν μιᾶς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἔστω καὶ προσωρινῶς θὰ ὡδήγει τὴν Ἑλλάδα ἔξω τοῦ χάους τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ψήφου του, ἐπιζητεῖ ὅπως ἐκ τῶν προτέρων ἐπιτύχῃ μίαν συμφωνίαν τῶν παρατάξεων ἐπὶ τῆς πέτρας τοῦ σκανδάλου ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ποία παράταξις θὰ διαθέτῃ τὴν δύναμιν τοῦ Στρατοῦ διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν κατεχομένην ἀρχὴν ἢ νὰ ἐπιχειρῇ τὴν κατάληψιν ταύτης, ἀφοῦ ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἀποδεικνύεται ὅτι καμμία ἐκ τούτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στηρίξῃ τὴν ἄνοδόν της καὶ τὴν παραμονήν της εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' εἶναι δυνατὴ ἡ συμφωνία αὐτή, καὶ ἂν ἐπετυγχάνετο εἰς τί θὰ κατέληγεν;

Ἡ Βενιζελικὴ παράταξις ἀφοῦ ἔθεσε καὶ προεκλογικῶς καὶ μετεκλογικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων, ἀφοῦ πρὸς στιγμὴν μὲ τὴν ἐλπίδα ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας ἡτοιμάσθη διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν ἀρχήν, διότι εἰσβολὴ πράγματι ἡτοιμάζετο, ἐπιζητεῖ σήμερον νὰ παρελκύσῃ τὸ ζήτημα μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως ἐκ τῆς ὁποίας πιστεύει ὅτι θὰ ἔχῃ τὸν κύριον λόγον, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ λύσῃ τοῦτο κατὰ τὸν καλύτερον δι' αὐτὴν τρόπον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξακολουθεῖ τὴν θριαμβολογίαν τῶν ἐπαναστατῶν τῆς 1 Μαρτίου καὶ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ δικαίου τῆς ἐπαναφορᾶς των.

—

Δὲν παρῆλθεν εἰσέτι ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συνετελέσθη τὸ μέγα τοῦτο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἔγκλημα, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τῆς 1 Μαρτίου, καὶ ἰδοὺ οἱ προκαλέσαντες τὸν πόλεμον τοῦτον παρουσιάζονται μὲ ἰταμότητα καὶ ἀξιοῦν τὴν ἀποκατάστασιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔχασαν ὡς διαπράξαντες ἕνα ἔγκλημα. Ἐν ὀνόματι ποίου δικαίου; Μήπως διότι ἐδικαιώθησαν ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὴν φωνήν των ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἀμέσως ἀπελάκτισαν διὰ νὰ γίνουν βασιλικώτεροι τοῦ Βασιλέως; Ἢ μήπως διότι ἓν τμῆμα τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων ἀποτελοῦν τὸ 38-39 % τοῦ συνόλου ἐψήφισε ἐκ νέου τὴν Βενιζελικὴν παράταξιν καὶ εἰς τὴν ψῆφον ταύτην δίδεται ἡ ἔννοια τῆς ἐγκρίσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ ἀντεθνικοῦ ἐκείνου κινήματος.

Οὐδεμίαν δικαίωσιν δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὴν Βενιζελικὴν παράταξιν βεβαίως καὶ ὄχι διὰ πολλὰ ἐκ τῶν θυμάτων μεμονωμένως, ἡ τόσον ἀντεθνικὴ ἐκείνη πρᾶξις καὶ οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ ζητήματος δύναται νὰ προβάλῃ ὁ Βενιζελισμός, ὡς παράταξις. Ἂν τὴν προβάλῃ ἀρύεται τὴν πρὸς τοῦτο δύναμιν, ὄχι ἐκ τοῦ δικαίου, ὅπως διατείνεται, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐγκληματικῆς ἐπίσης πολιτείας τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀφανείας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν αὐτοκαταδικασθῆ μετὰ τὴν 1 Μαρτίου, διὰ νὰ δύναται σήμερον νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις.

Ἀλλ' ἂν ὁ Βενιζελισμὸς δὲν δικαιοῦται νὰ ὁμιλῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν τόνον εἰς τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖ καὶ νὰ ἀξιοῖ, ἄλλο τόσον καὶ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς δὲν δύναται, ἀρνούμενος κάθε συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ ζητήματος, νὰ ἐπικαλῆται ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον τὸ ὁποῖον ἔδωσεν εἰς αὐτὸν ὡς Κράτος ἡ 1 Μαρτίου. Τὸ δίκαιον τοῦτο τὸ ἐπέταξε μόνος του ἀπὸ τὰς χεῖρας του χάριν εἰς τὴν πολιτικήν του.

Πρὸ δέκα μηνῶν ἦτο πανίσχυρος δυναμικῶς καὶ ἠθικῶς. Τὸ Βενιζελικὸν Στρατόπεδον εἶχε διαλυθῆ. Ἠδύνατο τότε αἰρόμενος ὑπεράνω τῶν κομματικῶν παθῶν νὰ δημιουργήσῃ ἀνενοχλήτως τὸ Ἑλληνικὸν ὅλων Κράτος, ἡ δημιουργία τοῦ ὁποίου θὰ ἐπεσφράγιζε τὸν θάνατον τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ θὰ ἐπέτρεπε νέας ὁμαλὰς ἐξελίξεις εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Δὲν ἠδυνήθη ὅμως οὔτε κἂν ἀντιβενιζελικὸν Κράτος νὰ δημιουργήσῃ. Ἤρκεσε ὀλίγων μηνῶν διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἡ χώρα εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ νὰ διαπραχθοῦν τόσα αἴσχη, ὥστε ἡ ἀντιβενιζελικὴ παράταξις νὰ εὑρεθῇ ἔξω τῆς ἀρχῆς ἀλληλοσπαρασσομένη, χωρὶς καμμίαν πίστιν, καὶ νὰ παρουσιάζεται καὶ πάλιν ὁ Βενιζελισμὸς 11 μῆνας μετὰ τὸ ἔγκλημα τῆς 1ης Μαρτίου ὡς ζωντανὸς πολιτικὸς ὀργανισμός, διεκδικῶν τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς ἐνῷ χθὲς εἶχε ταφῆ διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν ὑπὸ τὴν ἀποδοκιμασίαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

—

Ἐν ὀνόματι ποίου δικαίου συνεπῶς ζητεῖ σήμερον ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἔξω τῆς ἀρχῆς εὑρισκόμενος νὰ κηδεμονεύῃ τὸν Στρατόν; Ἂς μὴ πλανώμεθα ἀπὸ τὰς ἀεροβάτους φράσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν παρατάξεων καὶ λησμονῶμεν τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἀντιβενιζελικὴ παράταξις ἀρνεῖται τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων, ὑπερασπίζουσα αὐτὴν ταύτην τὴν καταρρέουσαν ὕπαρξίν της. Διότι γνωρίζει καλῶς ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος ὅτι μία ἀλλοίωσις τῆς συνθέσεως τῶν στελεχῶν τοῦ Στρατεύματος θὰ ἐδημιούργει βάσιν ἐπικρατήσεως τοῦ Βενιζελισμοῦ ὡς καταστάσεως μὲ ὅλας τὰς γνωστὰς συνεπείας. Βεβαίως ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ μεταξὺ τῶν ἀποτάκτων, οἵτινες κατὰ τὴν σύγχυσιν καὶ τὸν φανατισμὸν τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀπετάχθησαν χωρὶς νὰ ἐνέχωνται εἰς τὸ κίνημα ἢ, καὶ ἂν ἐνέχωνται, παρεσύρθησαν καλῇ τῇ πίστει.

Οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν τὴν ἀποκατάστασίν των ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, ὄχι ὅμως κηδεμονευόμενοι ἀπὸ τὴν βενιζελικὴν παράταξιν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησίν της δι' αὐτούς, ἐφ' ὅσον ἄλλοτε καὶ αὐτὴ τὴν ἰδίαν ἠκολούθησε τακτικὴν εἰς βάρος χιλιάδων ἀξιωματικῶν. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων τούτων ἀξιωματικῶν ἀρνεῖται κατ' ἀρχὴν ἡ ἀντιβενιζελικὴ παράταξις, διότι φοβεῖται ὅτι αὐτοὶ ὡς παθόντες θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν Στρατὸν φανατισμένοι διὰ νὰ ὑποσκάψουν τὴν δημιουργηθεῖσαν νέαν κατάστασιν.

Ἐξ ἄλλου ἡ Βενιζελικὴ παράταξις ἀντλοῦσα τὴν δύναμίν της ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῶν ἀντιπάλων της εἶναι ἐξώφθαλμον ὅτι ἐπιτίθεται καὶ πάλιν καὶ ζητεῖ κατ' οὐσίαν παρὰ τὰς μετριοπαθεῖς δηλώσεις τοῦ κατὰ τύπους ἀρχηγοῦ της νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸν Στρατὸν πρὸς κατάληψιν τῆς ἀρχῆς διὰ τῶν γνωστῶν εἰς αὐτὴν μέσων, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ὀπαδούς της. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἀλληλοϋποβλεπομένων παρατάξεων;

Τὴν συμφωνίαν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀξιεπαίνῳ προσπαθείᾳ της, ὅπως τερματίσῃ προσωρινῶς τὴν ὑφισταμένην ἀνωμαλίαν διὰ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως, συμμαχικῆς τῶν δύο παρατάξεων.

Θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν προσπάθειάν της;

Ἐκ τοῦ φόβου τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἥτις ἀπαρέσκει δι' εὐνοήτους λόγους καὶ εἰς τὰς δύο παρατάξεις, ἡ Βενιζελικὴ παράταξις, ἐφ' ὅσον πεισθῇ πλέον ὁριστικῶς ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως, πιθανὸν νὰ δεχθῇ τὴν ἐπαναφορὰν μερικῶν ἐκ τῶν ἀποταχθέντων καὶ τὴν ὁλικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἄλλων.

Εἰς τὴν ὁλικὴν ἀποκατάστασιν ἡ ἀντιβενιζελικὴ παράταξις δὲν ἔχει καμμίαν ἀντίρρησιν, διότι δὲν πρόκειται νὰ πληρώσῃ ἐκ τοῦ ταμείου της. Εἴθισται ἄλλως τε ὅλοι οἱ ἀνωμάλως ἐξερχόμενοι τοῦ Στρατοῦ νὰ λαμβάνουν μεγαλυτέρας συντάξεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξέρχονται φυσιολογικῶς ἐκπληρώσαντες πάντοτε τὸ καθῆκον των. Εἰς τὴν μερικὴν ἐπαναφοράν, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε τὸν λόγον ἔχει σήμερον κυρίως ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ἂν εὑρεθῇ πρὸ ἀδιεξόδου ἴσως ὑποχωρήσῃ.

—

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ λυθῇ τὸ ἐπίμαχον Στρατιωτικὸν ζήτημα, ἡ συμφιλίωσις μεταξὺ τῶν παρατάξεων θὰ ἐπέλθῃ καὶ θὰ σχηματισθῇ Κυβέρνησις συμμαχικὴ ἐπί τινα χρόνον μέχρις ὅτου δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ νὰ ὑποσκάψῃ ἡ μία παράταξις τὴν ἄλλην. Διότι αὐτὸ θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ παραμείνουν ἔξω τοῦ Στρατοῦ ἀποκτῶντες καὶ κάποιο ἔρεισμα ἐντὸς τοῦ Στρατοῦ θὰ ἀρχίσουν νὰ συνωμοτοῦν, ἔστω καὶ ἂν τοὺς ἀπαγορευθῇ. Ὅπως ζητεῖ ἡ ἀντιβενιζελικὴ παράταξις νὰ συγκρατοῦνται εἰς ἀνδέσμευσιν κλπ. Καὶ οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ἀξιωματικοὶ οἱ κατέχοντες τὰς ἐπικαίρους θέσεις θὰ ἀντισυνωμοτοῦν, θὰ παραμένουν μὲ τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας καὶ ἡ κατάστασις ἡ γνωστή, τὴν ὁποίαν τόσα ἔτη ἐζήσαμεν, τοῦ ἐκνευρισμοῦ, τῶν διαδόσεων τῶν ψιθυριζομένων κινημάτων θὰ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Περατωμένης σήμερον τῆς μελέτης τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Γκραμπόφσκυ περὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ὡς παγκοσμίου Δυνάμεως, ἀρχίζομεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν στήλην — πολιτικὴ ἐγκυκλοπαιδεία — τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνεκδότου μελέτης τοῦ κ. Παν. Κανελλοπούλου

„Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ"

Εἰς τὴν μελέτην αὐτὴν ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν, σταματᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς προσωπικότητας τοῦ Καποδιστρίου, τοῦ Τρικούπη, τοῦ Γούναρη καὶ τοῦ Βενιζέλου καὶ προβαίνει εἰς γενικὰς παρατηρήσεις περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος πολίτου καὶ περὶ τῆς ποιότητος τῆς σχέσεώς του πρὸς τὰ κόμματα.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΚΑΡΥΔΑΚ

Ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὑπό τινων ὑποστηριχθέντα καὶ γραφέντα, πιστεύω καὶ θὰ πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 26ης παρελθόντος Ἰανουαρίου, ἀπετέλεσεν, ὄχι βεβαίως θρίαμβον τῆς προσπαθείας μας, ἀλλ' ἀσφαλῶς ἀρχὴν τοῦ θριάμβου.

Τώρα, ποὺ παρῆλθον αἱ πρῶται μετεκλογικαὶ ἡμέραι, καθ' ἃς τὰ συναισθήματα τῆς λύπης, τὰ ὁποῖα φυσιολογικῶς ἐκυριάρχησαν ἐφ' ὅλων ἡμῶν, ἔδωσαν τὴν θέσιν των εἰς τὴν μεμετρημένην καὶ ψυχρὰν λογικήν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 26ης Ἰανουαρίου, ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς πραγματικότητος καὶ μόνον κρινόμενον, ἀποτελεῖ διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ἑνωτικὸν Κόμμα, ἐπιτυχίαν ἀναμφισβήτητον.

Αἱ δέκα χιλιάδες τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐξ ὧν αἱ 4000 περίπου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, οἱ ὁποῖοι κατωρθώσαμεν νὰ διέλθωμεν τὰς Συμπληγάδας πέτρας τοῦ παλαιοκομματισμοῦ, χωρὶς νὰ ἀφήσωμεν τίποτε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν μας καὶ τὴν πίστιν μας, δὲν εἴμεθα ὀλίγοι διὰ στρατιὰν πρωτοπόρων τῆς ἰδεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑνωτικοῦ Κόμματος.

Τὸ Κόμμα αὐτό, τοῦ ὁποίου τὴν γένεσιν καὶ ἐμφάνισιν ἐπέβαλεν ἀνάγκη ζωῆς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀρχηγὸς ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐλπίδα τῆς αὔριον, ἔδωσε τὴν πολυμέτωπον μάχην του εἰς τρεῖς ἐκλογικὰς περιφερείας τῆς χώρας μὲ προπαρασκευὴν μόλις δεκάδος ἡμερῶν, ἀντιμετώπισε συμφέροντα πολλὰ καὶ ποικίλα, μίση χρόνια καὶ μεγάλα, οἰκονομικὰ μέσα τεράστια, ἐμβλήματα ἠλεκτρίζοντα, ἐπολέμησε κόμματα ἔχοντα βαθυτάτας καὶ πολυχρονίους ρίζας εἰς τὸν τόπον, ἀντετάχθη κατὰ ὠκεανῶν παθῶν τὰ ὁποῖα πάντοτε εἶνε κακὸς ψυχικὸς σύμβουλος καὶ κατώρθωσε μὲ πλήρη σχεδὸν ἔλλειψιν οἰκονομικῶν ἐφοδίων, νὰ συγκεντρώσῃ συνολικῶς χιλιάδας ψήφων ἀρκετάς, ὥστε νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν τῆς μελλοντικῆς ἐθνικῆς προσπαθείας του.

Κόμμα ὀλίγων ἡμερῶν τὸ Ἐθνικὸν Ἑνωτικὸν Κόμμα, ἦλθε κατὰ σειρὰν τέταρτον ἐκ τῶν ἀστικῶν κομμάτων, συγκεντρῶσαν συνολικῶς διπλασίας περίπου ψήφους, εἰς ἃς περιφερείας ἐνεφανίσθη, ἀπὸ ὅσας κεχωρισμένως συνεκέντρωσαν τὰ Κόμματα τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνασπισμοῦ καὶ τὸ Κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων, κόμματα καὶ ταῦτα ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὴν κομματικὴν κονίστραν ἐμφανισθέντα, μὲ ρίζας βαθείας, μὲ ἀρχηγοὺς χρηματίσαντας πρωθυπουργοὺς τοῦ Κράτους, μὲ ἐπιτελεῖς χρηματίσαντας ὑπουργούς, μὲ κομματικοὺς παράγοντας σπουδαίους.

Εἶνε, λοιπόν, μικρὸν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ καὶ μάλιστα ὑπὸ συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπετεύχθη; Καὶ δὲν εἶνε ἐπιτυχία, ἐπιτυχία ἀναμφισβήτητος. Καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διὰ τὸ μέλλον ἐλπίδα τὸ ὅτι ἡ τόσον μυκτηρισθεῖσα ἐναντίον τῶν παλαιῶν κομμάτων ἰδεολογία, τὴν ὁποίαν οἱ πάντες σχεδὸν ἐθεώρουν χίμαιραν, ἀποτελεῖ σήμερον ἔμψυχον πραγματικότητα, εἰς δέκα χιλιάδας Ἑλλήνων πολιτῶν ἀριθμουμένην, ὑπὸ Ἀρχηγὸν νέον, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν ἐμφανιζόμενον, κύρους καὶ γενικῶς ἀνομολογουμένης ἀξίας, ἐμπνέοντα πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμόν; Ἀλλ' ἂς ἀποσπασθῇ λοιπὸν οἱοσδήποτε τῶν μεγαλοσχήμων ὑπαρχηγῶν τῶν ἀντιμαχομένων παρατάξεων ἐκ τοῦ κόμματός του καὶ ἂς δημιουργήσῃ κόμμα ἴδιον, διὰ νὰ ἴδωμεν πόσας ψήφους θὰ συγκεντρώσῃ, ὅσον καὶ ἂν θὰ ἀριθμῇ δεκάδων ἐτῶν πολιτικὸν βίον.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς — τῆς μόνης ἄλλωστε πραγματικῆς — κρινόμενον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διεξαχθεισῶν ἐκλογῶν, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἐπιτυχίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑνωτικοῦ Κόμματος, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ὀλίγον ἀκόμη χρόνον διέθετε, διὰ νὰ ὀργανώσῃ συστηματικώτερον τὸν ἀγῶνά του

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)